

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,*

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS; *manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Martis vigesimo-quinto mensis Aprilis, anno* M. DCC. LII.

M. ANTONIO PEPIN, Regis Consiliario & in Portu Brestensi Medico Primario, Doctore Medico, Præside.

An in Vulneribus, sclopetorum ictu factis, ad præcavendam Gangrænam, incisiones & aqua maris?

I.

BONI ignoti nulla cupido; mali ignoti curatio nulla. Ad cognitionem cujuscumque rei conducunt legitimæ definitiones, nothæ verò in errorem inducunt. Malè à quibusdam neotericis definitur gangræna hisce verbis: *Gangræna mors*

* *M. Michaelis Procope-Couteaux.*

eſt alicujus partis, id eſt extinctio ſive abolitio perfecta omnis ſensûs & organici motûs. Carnes quibus veſcimur mortuæ ſunt, omni ſenſu motuque organico orbantur, minimè tamen gangrænâ vitiatæ dici debent. Quis mente ſanus eas ederet, ſi tali labe infectas ſuſpicaretur? Etymologiam conſule. Vox γαγγραίνα deducta eſt à verbo γράνειν, hoc eſt, *rodere, exedere.* Hinc inferas gangrænam eſſe morbum carnes exedentem; benè ergò definitur *corruptio ſucci nutritii & fibrarum.*

I I.

SUCCI nutritii nomine intelligimus ſanguinem, & maximè lympham. Hæc balſamica pars eſt purpurei laticis, à quo indeſinenter ſecernitur; peculiarem habet circulationem, propria vaſa, arterias nempè & venas. Dum pura & homogenea per proprios canales motu naturali fertur, cunctas corporis noſtri partes alit, ſervat, auget, deperditaſque reſtituit. Verùm ubi extra vaſa fluit, ubi cum heterogeneis ſocietatem init, mutat indolem; & quæ priùs benigna mater erat, fit medæa ferox, quæ natos laniat; acuitur enim, fermentat, corrumpitur, acerrimam induit naturam, ſolida exedit deſtruitque, unde Gangræna.

I I I.

CORRUPTIONEM ſucci nutritii creant ea omnia quæ ſolidorum debilitatem, fluidorum extrà vaſa effuſionem & ſtagnationem producunt, & ipſorum circularem ſiſtunt motum. Ideò in vulneribus, ſclopetorum ictu factis, maximè pertimeſcenda eſt Gangræna. Ubi adeſt cauſa, non longè abeſt effectus. Plumbea glans, vehementi impulſa motu, omnes in quas ruit partes

comminuit. Dilacerantur nervorum, arteriarum, venarum, tùm ſanguinearum, tùm lymphaticarum, muſculorumque fibræ; undique diffluunt in illis contenti liquores, commiſcentur & torpent. Prætereà vaſorum extremitates criſpantur, contrahuntur, & ſuccis advenientibus aditum negant. Nonne imminent fluidorum fermentatio, diſſolutio, ſolidorum ingurgitatio, diſtentio, debilitas, ſtupor, quæ totidem futuræ Gangrænæ cauſæ ſunt & ſigna? Quid agendum? Periculum eſt in morâ. Præcavere malum ſatius eſt quàm mederi. Principiis obſta ne ſerò Medicina paretur.

I V.

MULTIPLEX indicatio, 1°. dilaceratas partes, corpora extranea, glandem ſcilicet & veſtium ſegmenta abſtrahere. 2°. Effuſis & ſtagnantibus fluidis facilem exitum præbere. 3°. Nimis diſtenſas relaxare fibras. 4°. Ipſarum elaterem reſtituere neceſſum eſt. Hæc omnia patrare valent inciſiones prudenter & induſtriè celebratæ, & aqua maris. Scalpello dilatatur vulnus, auferuntur partes quæ ampliùs coadunari non poſſunt, liber datur aditus ad aliena corpora, liber nocivis humoribus exitus. Aqua maris fluidum eſt, balſamico ſale refertum; nemo eſt qui inficias eat. Num ipſi denegabitur laxandi, dein corroborandi virtus? Lapides emollit aqua, ſal carnes à corruptione ſervat.

V.

OLIM ſclopetorum ictu facta vulnera dirè tractabant Chirurgi. Veneni timore perterriti, oleo urenti ea ſtatim irrigabant. Quid tum? Atrociſſimis cruciabantur doloribus vulnerati, abſque ullo emolumento;

quin imò, febres, tumores, partium inflammationes hoc immani topico procreabantur. Faustè exulavit crudelis illa methodus. Hanc tamen renovare tentant quidam hujus sæculi autores; illis ne credas. Experientiæ cedat phantasma. Optimi scalpelli, solerti manu ducti, & Aquæ maris ope omnis evanescet Gangrænæ metus.

Ergò in Vulneribus, sclopetorum ictu factis, ad præcavendam Gangrænam, incisiones & aqua maris.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ambrosius Hosty, Legationis Anglicæ Medicus ordinarius.

M. Anna-Claudius Dorigny.

M. Antonius Ferrein, Professor Regius, Regiæ Scientiarum Academiæ Socius & in Horto Regio Anatomes ac Chirurgiæ Professor.

M. Joannes Mac-Mahon, Regii Nosocomii Colmariensis Medicus ordinarius.

M. Carolus-Augustinus Vandermonde.

M. Bartholomæus Murry.

M. Franciscus Thiery.

M. Ludovicus-Joannes-Baptista Cosnier.

M. Carolus Payen, utriusque Pharmaciæ Professor.

Proponebat Parisiis EDMUNDUS-THOMAS MOREAU, Senonensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1752, A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1752.